

FSMA

www.fsma.be

FSMA NEWS

Nieuwsbrief voor
tussenpersonen

December 2016

IN DEZE NIEUWSBRIEF

📌 Strijd tegen witwassen en financiering van terrorisme!

Doelgroep:

De niet-exclusieve verzekeringstussenpersoon =

- 📌 de makelaar en zijn subagenten,
- 📌 de agent en zijn subagenten,

die bemiddelen in **producten leven**.

Voorwoord

Het witwassen van geld en de financiering van terrorisme is de dag van vandaag niet meer weg te denken uit de berichtgeving. In tijden van terreurdreiging en actieve bestrijding van financiële misdrijven vragen de FSMA (Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten) en de CFI (Cel voor Financiële Informatieverwerking) uw extra verhoogde waakzaamheid voor verdachte transacties waarmee u in relatie met uw cliënten in aanraking kan komen.

De wet van 11 januari 1993 (de wet AML/CFT) legt, zoals u weet, zowel de levensverzekeringsondernemingen als de niet-exclusieve verzekeringstussenpersonen die actief zijn in de takken 'leven' verschillende verplichtingen op, zoals het identificeren van hun cliënten, het controleren van hun identiteit, bijzondere waakzaamheid vóór en na het onderschrijven van een levensverzekeringscontract en het actief samenwerken met de CFI.

Als verzekeringstussenpersoon staat u immers in rechtstreeks contact met uw cliënten en bent u letterlijk het oog en het oor van de verzekeringsondernemingen.

Uw rol is cruciaal.

Vindt u een transactie verdacht, geef ze dan aan bij de CFI. **De wet verbiedt u om uw cliënten hierover in te lichten.**

Gezien het belang van de strijd tegen witwassen en financiering van terrorisme heeft de FSMA op haar website een nieuwe 'mededeling' gepubliceerd die op een bondige manier de voornaamste anti-witwasverplichtingen in herinnering brengt en waarin u een opsomming van de laatste trends vindt, die de CFI in juli 2016 op haar website heeft gepubliceerd.

Voor meer details consulteer de [mededeling FSMA 2016_16 van 20 september 2016: Bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme: synthese van de voornaamste verplichtingen voor de niet-exclusieve verzekeringstussenpersonen op onze website.](#)

De strijd tegen witwassen van geld en de financiering van terrorisme is een zaak van ons allen!

Jean-Paul Servais
Voorzitter FSMA

Philippe de Koster
Voorzitter CFI

Wanneer niet-exclusieve verzekeringstussenpersonen (dit zijn de makelaars, de niet-exclusieve agenten en hun subagenten) die bemiddelen in producten leven kennis krijgen van een atypisch of verdacht feit of verrichting, moeten ze evalueren of het mogelijk om een witwasoperatie of een verrichting gelinkt aan de financiering van terrorisme gaat, dit in functie van de aard van de verrichting en het profiel van de cliënt.

Samengevat is er sprake van witwassen telkens wanneer men geld of activa waarvan men de illegale oorsprong kent (of redelijkerwijze kan vermoeden), omzet, overdraagt, verborgen houdt, in bezit neemt of gebruikt.

Wie hieraan deelneemt, daders helpt of het misdrijf vergemakkelijkt of hierbij raad geeft, maakt zich schuldig aan mededaderschap of medeplichtigheid.

Onder financiering van terrorisme wordt verstaan: de verstrekking of verzameling van fondsen, op welke wijze ook, rechtstreeks of onrechtstreeks, met de bedoeling of de kennis dat deze geheel of gedeeltelijk zullen worden gebruikt door een terrorist of een terroristische organisatie of voor het plegen van een of meerdere terroristische daden.

Tussenpersonen die zich niet aan de regelgeving houden, kunnen een administratieve geldboete krijgen van 250 euro tot 1.250.000 euro. Bovendien stellen ze zich bloot aan strafrechtelijke vervolgingen.

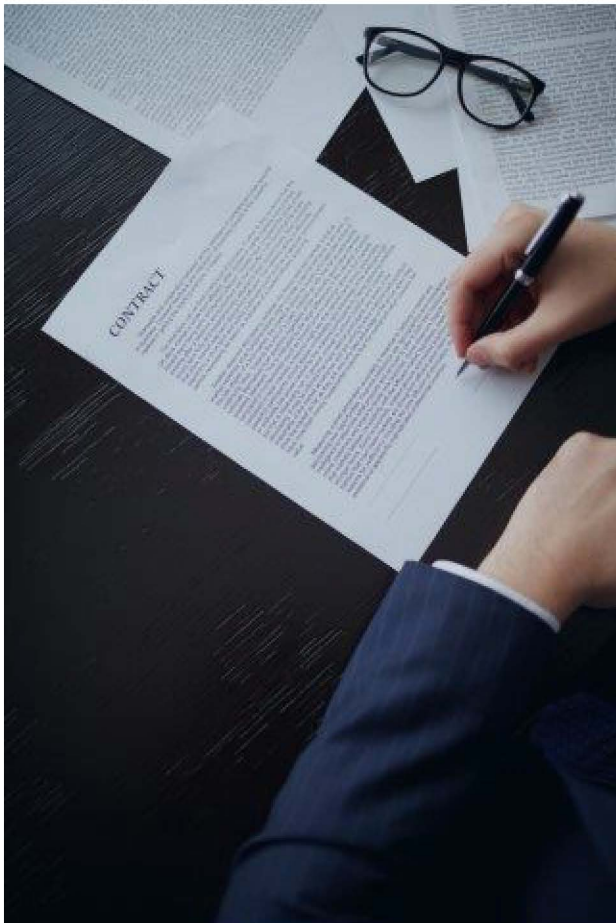
Continue waakzaamheid is dus geboden en moet slaan zowel op de **oorsprong van de tegoeden** als op het **profiel van de cliënt**.

De FSMA dringt er bij de niet-exclusieve verzekeringstussenpersonen nogmaals op aan om de nodige maatregelen te nemen om hun verplichtingen na te komen en meer actief samen te werken met de CFI.

Welke vragen moet ik mij stellen?

VRAGEN

1. Wat indien plots een cliënt voor mij verschijnt die niet in mijn regio woont of de identificatie weigert?
2. Is de transactie passend voor de cliënt en heeft het geld een legale oorsprong?
3. Ben ik, zoals voorzien in de wetgeving, als tussenpersoon goed georganiseerd en neem ik passende maatregelen om witwasmisdrijven in mijn kantoor te voorkomen of daarmee adequaat om te gaan?

KNIPPERLICHTEN

- ✓ De cliënt heeft geen correcte of niet-courante identificatiedocumenten. Hij verzet zich tegen controle. Hij woont niet in mijn regio maar bijvoorbeeld 50 kilometer verder en ik ontmoet hem voor het eerst.
- ✓ De cliënt betaalt een éénmalig grote premie en heeft hiervoor geen plausibele verklaring.
- ✓ Het bedrag is niet in verhouding met zijn gekende vermogen en levensstijl.
- ✓ Het geld staat op een buitenlandse bankrekening en er is geen sluitende verklaring hiervoor.
- ✓ De begunstigde die hij aanduidt, is een persoon die totaal vreemd aan hem is voor zover ik kan achterhalen.
- ✓ De cliënt wil per se een verzekeringspolis afsluiten bij een kleine of buitenlandse verzekeringsmaatschappij (misschien omdat hij hoopt dat deze een minder stringente antiwitwaspolitiek heeft?).
- ✓ De cliënt heeft een grote som geld onttrokken aan zijn vennootschap en de vennootschap heeft financiële moeilijkheden.
- ✓ De cliënt komt met een grote som geld en stelt dat hij een of meerdere schenkingen kreeg van een derde.
- ✓ Het geld van de cliënt is afkomstig van de verkoop van familiejuwelen, goud, diamanten, een commerciële activiteit in een fiscaal paradijs...
- ✓ Hoe selecteer ik cliënten met hoog risico?
- ✓ Is mijn jaarlijks antiwitwasrapport voldoende gedocumenteerd en stuur ik mijn analyse bij?
- ✓ Is mijn antiwitwasverantwoordelijke actief met de materie bezig of is het enkel een verplicht te hebben functie die verder geen of weinig inhoud heeft?
- ✓ Grijp ik elk cliëntencontact aan als een opportuniteit om mijn achtergrondkennis over de cliënt te verbreden?
- ✓ Als er knipperlichten branden en ik krijg antwoord, documenteer ik deze antwoorden?
- ✓ Doe ik melding aan de CFI als de verklaring mij niet helemaal overtuigt?

Geld of activa van illegale oorsprong

Een resem misdrijven kan aan geld een illegale oorsprong geven. (Zie 'mededeling' FSMA_2016_16 van 20 september 2016). De gekendste en wellicht meest actueel voorkomende zijn: terreurmisdrijven, georganiseerde misdaad, mensenhandel, drugshandel, ernstige fiscale fraude al dan niet georganiseerd, milieumisdrijven, oplichting, misbruik van vertrouwen, misbruik van vennootschapsgoederen, misdrijf dat verband houdt met de staat van faillissement en handel in clandestiene arbeid.

Enkele belangrijke indicatoren van ernstige fiscale fraude zijn:

- ✓ het opstellen en/of gebruiken van valse documenten;
- ✓ het hoge bedrag van de verrichting en het abnormale karakter ervan, gelet op de activiteiten of het eigen vermogen van de cliënt;
- ✓ het gebruik van schermvennootschappen met zetel in een fiscaal paradijs of offshore-centrum;
- ✓ het gebruik van stromannen;
- ✓ complexe vennootschapsstructuren;
- ✓ geld geparkeerd op een buitenlandse rekening zonder aanwijsbare reden.

Belangrijke noot hierbij is dat het niet de taak van de tussenpersoon is om het misdrijf te identificeren waarvan de gelden vermoedelijk afkomstig zijn. Hij moet een aangifte doen bij de CFI wanneer hij een vermoeden heeft van witwassen van geld. Daarbij moet de tussenpersoon niet aantonen welke criminele handeling aan de oorsprong ligt van het kapitaal.

Het profiel van uw cliënt

De activiteiten en de vermogenstoestand van de cliënt zijn belangrijke aspecten van het profiel van een cliënt.

Goede praktijken

- ✓ De antiwitwasverantwoordelijke analyseert ook cliënten met hoog risicoprofiel en verzekert hun monitoring.
- ✓ De tussenpersoon identificeert de cliënt voldoende en weigert cliënten zonder identificatiepapieren.
- ✓ De tussenpersoon beschikt over een risicoanalyse die steunt op een redenering en motivatie.
- ✓ Voor de behandeling van een corporate cliënt houdt de tussenpersoon rekening met de vennootschapsstructuur (en de complexiteit ervan met vele filialen in België of/en in het buitenland), de uiteindelijke begunstigden, de controlerende aandeelhouders en controlestructuren.
- ✓ Alle personen in contact met cliënten grijpen elk cliëntencontact aan als een opportuniteit om de achtergrondkennis over de cliënten te verbreden.

Slechte praktijken

- ✓ De antiwitwasverantwoordelijke houdt weinig reflectie over de aard van het cliënteel en de afwijkende profielen die extra aandacht behoeven.
- ✓ De tussenpersoon kan niet rechtvaardigen waarom een profiel hoog, medium of laag scoort in zijn evaluatie van de cliënt.
- ✓ De tussenpersoon laat zich voor zijn risk assessment leiden door de winstgevendheid van de transactie.
- ✓ De procedures zijn niet risk based: alle producten en cliënten worden op gelijke manier behandeld voor doeleinden van voorkoming van het witwasrisico, ongeacht het eraan verbonden werkelijke risico.
- ✓ De tussenpersoon onderzoekt niet verder de controlestructuren en uiteindelijke begunstigden van vennootschapsstructuren.
- ✓ De tussenpersoon aanvaardt dat taalproblemen of tegenkanten door de cliënt de correcte toepassing van de witwasprocedure in de weg staan.

Mogelijke indicaties van verdachte transacties

Uit deze praktijkgevallen blijkt dat de verzekeringstussenpersoon bijzonder waakzaam moet zijn bij volgende handelingen :

- ✓ de cliënt is bij het afsluiten van de verzekeringsovereenkomst vooral geïnteresseerd in zijn recht om de overeenkomst vroegtijdig op te zeggen en in het beschikbare bedrag bij die opzeg;
- ✓ er wordt een verzekeringsovereenkomst met zeer hoge premies afgesloten;
- ✓ de afkoop van een polis met eenmalige premie in contanten of met een cheque voor een bedrag dat niet in verhouding staat tot de inkomsten van de ondertekenaar;
- ✓ er worden in een korte tijdspanne meerdere verzekeringsovereenkomsten afgesloten;
- ✓ er wordt een verzekeringsovereenkomst afgesloten waarbij de premies worden betaald vanuit het buitenland, in het bijzonder uit een financieel offshorecentrum;
- ✓ de cliënt is vergezeld van een derde die betrokken is bij de verrichting, maar die weigert om zich te identificeren wanneer de overeenkomst wordt ondertekend;
- ✓ de verzekeringsnemer is niet de houder van de rekening waarlangs de betaling van de premies verloopt;
- ✓ de oorspronkelijke begunstigde van een polis wordt in de loop van de overeenkomst vervangen door een persoon zonder duidelijke band met de ondertekenaar;
- ✓ algemeen aandachtspunt : het storten van geld in uitvoering van een verzekeringsovereenkomst kan een financieringsbron voor terrorisme vormen.

Cases

De CFI heeft in een mededeling van juli 2016 de gebruikte methodes bij witwasverrichtingen in de verzekeringssector die zij heeft aangetroffen uitgebreid toegelicht aan de hand van concrete casussen:

Casus 1: Premie staat niet in verhouding tot het socio-economische profiel van de ondertekenaar

C. sloot een levensverzekeringpolis af met een hoge eenmalige premie. Hij verklaarde garagehouder te zijn. De voorziene premie was hoog in verhouding tot het beroep en de leeftijd van de verzekeringnemer (25 jaar). De polis werd afgesloten voor 10 jaar ten voordele van C. bij leven en van V. bij overlijden (V. is de grootmoeder van C.).

De onderneming meldde het dossier aan de CFI.

Uit onderzoek van de CFI bleek dat C. geen enkele gekende activiteit in de autohandel uitoefende en dat hij bij drugs-handel betrokken was. De CFI besliste het dossier aan het parket te melden in verband met drugshandel.

Casus 2: Premie gestort door een vennootschap ten gunste van twee bestuurders

Beide partners van een echtpaar hadden elk op hun naam een levensverzekeringpolis met jaarlijkse premies afgesloten. In geval van overlijden van één van de partners was de begunstigde van de verzekering de andere partner. De houder van de rekening waarop de premies werden gestort bleek echter niet de verzekeringnemer te zijn, maar wel een vennootschap waarvan zij de bestuurders waren.

Uit onderzoek van de CFI bleek dat de opgezette constructie bedoeld was om de illegale herkomst van het geld te verdoezelen en dat de betrokkenen voor ernstige fiscale en georganiseerde fraude bekend waren bij de politie.

Casus 3: Premie gestort in contanten vanuit het buitenland

In een dossier werd voor een groot bedrag op naam van X en Y twee levensverzekeringspolissen afgesloten. De betalingen gebeurden per cheque getrokken op de rekening van een beursvennootschap in Europa. De twee polissen stonden borg voor een hypothecaire lening bij een onderneming gespecialiseerd in financieringshuur. Omdat de aflossing niet op naam van de polishouders stond, had de verzekeraar de beursvennootschap gecontacteerd om de juiste oorsprong van het geld dat op de rekening werd gestort, te kennen.

Het geld bleek door toevallige cliënten in contanten te worden gestort. Bovendien waren X en Y voor de illegale in- en uitvoer van auto's bekend bij de douanedienssten.

Casus 4: Eenmalige premie en vroegtijdige afkoop van de polis

Een Belg die in het buitenland verbleef, kocht zijn levensverzekeringpolis kort na het afsluiten ervan, vervroegd af. Hiervoor werd een belangrijke kost aangerekend. De betrokkene vroeg vervolgens per fax om het saldo op de rekening van een persoon in het buitenland over te schrijven.

Wegens de ernst en de dringendheid van deze zaak tekende de CFI tegen deze verrichting verzet aan. Door dit verzet kon de CFI gegevens verzamelen waaruit bleek dat betrokkene reeds veroordeeld werd voor onwettig openbaar aantrekken van spaargeld op grote schaal.

Casus 5: Eenmalige premie en vroegtijdige afkoop van de polis

Een Belgisch koppel van rond de twintig sloot bij dezelfde verzekeringsmaatschappij in België meerdere levensverzekeringspolissen met eenmalige premie af. Enige tijd later vroegen ze de vervroegde uitbetaling in contanten van het kapitaal van al hun verzekeringen. Deze handeling en de jonge leeftijd van de verzekeringnemers wekte de aandacht van de verzekeringsmaatschappij. Bovendien hadden de betrokkenen talrijke gerechtelijke voorgaanden en liep er een opsporingsonderzoek tegen hen inzake drughandel.

Opname in contanten is een vaak gebruikte witwasmethode om het spoor van de illegale fondsen te doen verdwijnen en aldus vervolging te vermijden.

Casus 6: Gebruik van tussenpersonen

Kort nadat een vennootschap, uitgebaat door zijn echtgenote, failliet werd verklaard stortte de hoofdbetrokkene geld in contanten op een rekening van een ander familielid. Het geld werd onmiddellijk daarna met een gecertificeerde cheque ten gunste van een advocaat van de rekening gehaald. Vervolgens gebruikte de advocaat een deel van het geld om een bankcheque uit te schrijven die door het familielid van betrokkene werd geïnd. Hij schreef ook het andere deel van de fondsen over ten gunste van de levensverzekeringmaatschappij van de betrokkene om de eenmalige premie van de levensverzekering te betalen. De eenmalige premie werd op de rekening van het familielid overgeschreven. Diezelfde dag loste de betrokkene de lening af en de premie werd op de rekening van het familielid overgeschreven. Deze laatste nam dan al het geld in contanten op. De verrichtingen van de betrokkenen waren klaarblijkelijk bedoeld om illegaal verkregen gelden te verdoezelen. Het gebruik van de rekening van de advocaat kon op geen enkele manier worden verantwoord.

Het onderzoek van de CFI duidde op ernstige aanwijzingen van het witwassen van geld voortkomend uit een misdrijf dat verband houdt met de staat van faillissement. De betrokkenen beschikten blijkbaar over aanzienlijke hoeveelheden contant geld dat kon worden gebruikt ten nadele van de schuldeisers van de failliete onderneming.

Casus 7: Gebruik van een verzekeringspolis als waarborg en om een lening terug te betalen

X, een vierendertigjarige autohandelaar, kreeg een lening voor de aankoop van een woning via een makelaar van een levensverzekeringsonderneming. Hij belegde ongeveer 25% van het geleende bedrag in een levensverzekeringspolis met eenmalige premie. Vervolgens kocht hij een deel van de polis vervroegd af om de lening terug te betalen (kapitaal en intresten).

Uit onderzoek van de CFI bleek dat X gekend was voor diefstal en heling van wagens. Hij zou bovendien verschillende valse documenten hebben voorgelegd ter staving van zijn inkomsten en de herkomst van zijn belegging.

Omkadering

Een passende omkadering is vereist om aan de verplichtingen van de antiwitwaswetgeving te voldoen !

Goede praktijken

- Er is een antiwitwasverantwoordelijke aangesteld; deze krijgt opleiding en is alert voor signalen en stimuleert deze alertheid bij de andere personeelsleden die regelmatig bij hem/haar te rade gaan en veranderingen in het profiel van cliënten onder de aandacht brengen.
- De procedure voorziet in een duidelijke aanpak die alle medewerkers op kantoor moeten volgen.
- Er is een analyse van atypische verrichtingen die mogelijk zijn, rekening houdend met de aard van de activiteit en het type cliënteel.
- De tussenpersoon promoot waakzaamheid en sensibiliseert zijn personeelsleden en subagenten en voorziet in de nodige opleiding; hij is alert voor nieuwe trends en vormen van financiële misdrijven.
- De tussenpersoon stelt jaarlijks een antiwitwasrapport op en doet een fine-tuning van zijn risicoanalyse in functie hiervan.
- De tussenpersoon denkt op lange termijn en doet aangifte aan de CFI indien hij verdachte transacties detecteert. Aldus beschermt hij zichzelf en zijn personeel tegen medeplichtigheid aan financiële misdrijven.
- Transacties die vragen oproepen ondergaan een specifieke procedure en de gestelde vragen en antwoorden worden gedocumenteerd.
- Het witwasrisico wordt bij de commercialisering van nieuwe producten op voorhand onderzocht. Raadgevingen van de verzekeraar worden in de eigen regels geïntegreerd.
- De tussenpersoon controleert de integriteit en betrouwbaarheid van zijn personeel.
- Opleidingsmateriaal wordt regelmatig geactualiseerd.
- Opleidingsmateriaal en interne instructies zijn gemakkelijk beschikbaar voor het personeel.
- Personeel deelt zijn ervaring en trekt lessen uit de concrete dossiers.

Slechte praktijken

- De tussenpersoon neemt niet de nodige risicogestuurde maatregelen om ervoor te zorgen dat de informatie over de laatste stand van de antiwitwasreglementering beschikbaar is voor zijn personeel.
- Er is een antiwitwasverantwoordelijke aangesteld als een loutere formaliteit “omdat het moest”; deze is niet in staat of onderneemt geen actie om cliënten met hoog risicoprofiel op te sporen, laat staan te monitoren, of stelt zich verder geen vragen. Er is weinig bewijs voorhanden dat de antiwitwasverantwoordelijke door andere personeelsleden op de hoogte wordt gebracht van verdachte transacties of van wijzigingen in het profiel van cliënten.
- Alle aandacht van het kantoor is uitsluitend gericht op het verkopen van producten ongeacht het profiel van de cliënt of de oorsprong van het geld.
- De procedure bestaat niet of wordt overgenomen op basis van een model en zonder aanpassing aan de eigen noden of reflectie “omdat het moest”.
- De procedure bestaat, maar wordt nooit toegepast of geactualiseerd: ze blijft dode letter en “leeft” niet in de organisatie of vervalt tot een “tick the box”-oefening. Niemand stelt zich vragen, laat staan de juiste vragen.
- Er gebeurt geen analyse van de transacties die problemen kunnen geven en er is geen oog voor de evolutie in de tijd van nieuwe witwasvormen.
- Er is weinig bewijs dat de tussenpersoon de antiwitwasregels ernstig neemt. Het wordt eerder gezien als een wettelijke verplichting eerder dan een echte bezorgdheid; eventueel ventileert hij deze boodschap aan zijn medewerkers (gebrekkige “tone at the top”).
- De tussenpersoon doet geen finetuning van zijn risicoanalyse in functie van zijn jaarlijks antiwitwasrapport.
- Er is geen vertrouwdheid met de ernst en de mogelijke gevolgen van financiële misdrijven voor zichzelf en het personeel.
- De tussenpersoon leeft in de gedachte dat het allemaal ver van zijn bed is en dat de verzekeringsmaatschappijen wel het nodige zullen doen.
- Er is geen begrip van mogelijke transacties die redelijkerwijze vragen zouden moeten oproepen en bijgevolg geen analyse ervan, laat staan documentatie over gestelde vragen en van de cliënt bekomen antwoorden.

Slechte praktijken

- ✓ Opleidingsmateriaal is niet actueel.
- ✓ Personeelsleden delen onderling hun ervaringen niet en iedereen werkt in zijn hoek op zijn dossiers zonder lessen te trekken uit de opgedane ervaring.

Melding aan de CFI

Wanneer de tussenpersoon weet of vermoedt dat een uit te voeren verrichting verband houdt met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme, moet hij de CFI hierover onmiddellijk verwittigen per fax, per e-mail of per brief. Op de website van de CFI bevindt zich een modeldocument (www.ctif-cfi.be).

In hun hoedanigheid van meldingsplichtigen hebben de tussenpersonen toegang tot het online meldingssysteem van de CFI. Om toegang te krijgen tot het systeem, volstaat het om een e-mail te sturen naar het volgende adres: info@ctif-cfi.be.

De melding van een vermoeden moet in ieder geval de volgende elementen bevatten:

- ✓ De gegevens van de tussenpersoon;
- ✓ De gegevens van de klant(en) waarover de melding gaat. Voor de natuurlijke personen gaat het om de naam, voor- en achternaam(en), beroep, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer van de identiteitskaart of het paspoort, de bankrekeningnummers, de datum waarop de zakelijke relatie tot stand kwam, en, indien van toepassing, het BTW-nummer en het KBO-nummer. Voor de rechtspersonen moeten de firmanaam of commerciële benaming, de rechtsvorm, de maatschappelijke zetel, het maatschappelijk doel of de economische sector, het BTW-nummer en het KBO-nummer, de datum waarop de zakelijke relatie tot stand kwam, de bankrekeningnummers en andere referentienummers worden overgemaakt, alsook de identiteit van de natuurlijke persoon die tussenkwam in de verrichting;
- ✓ Wanneer andere personen tussenkomen in de gemelde feiten of hierin een specifieke rol spelen, bijvoorbeeld als opdrachtgever, begunstigde, beheerder of tussenpersoon, moeten ook voor hen de hiervoor vermelde identificatiegegevens worden toegevoegd;
- ✓ Een beschrijving van de verrichtingen waarmee de tussenpersoon werd geconfronteerd (aard, betrokken bedragen, plaatsen, data, ...);
- ✓ De elementen die bij de tussenpersoon tot de vermoedens leiden en die doen veronderstellen dat de verrichtingen betrekking hebben op witwassen van geld of financiering van terrorisme;
- ✓ De vermelding van het eventuele bestaan van een gerechtelijk onderzoek of van contacten tussen de meldingsplichtige en een gerechtelijke instantie of een politiedienst. In voorkomend geval moet er ook melding worden gemaakt van het dossiernummer en de identiteit van de contactpersoon;

De melding van een vermoeden moet geen enkele aanwijzing van de onderliggende misdrijven bevatten. Het is niet de taak van de tussenpersoon om het misdrijf te identificeren waarvan de gelden vermoedelijk afkomstig zijn.

Indien de CFI bijkomende inlichtingen wenst van de tussenpersoon, moet hij binnen de opgelegde termijn antwoorden.

Opgelet! Nationale lijst van personen en entiteiten die verdacht worden van terrorisme

In juli en november 2016 werden er respectievelijk tien en vijftien extra personen toegevoegd aan de nationale lijst van personen en entiteiten die verdacht worden van terrorisme. Voorheen stonden er twee personen op deze lijst.

Het is verboden om, rechtstreeks of onrechtstreeks, geld, kredieten of elke andere vorm van financiering ter beschikking te stellen van deze personen en entiteiten.

De tussenpersonen mogen niet handelen met deze personen en zijn verplicht om alle informatie waarover zij beschikken onmiddellijk over te maken aan de minister van Financiën, p/a Algemene Administratie van de Thesaurie, Kunstlaan 30, 1040 Brussel (e-mail: quesfinvragen.tf@minfin.fed.be).

OPROEP

De FSMA wil een forum bieden aan tussenpersonen waarop ze kunnen getuigen over situaties “uit het leven gegrepen”.

Situaties die een belletje doen rinkelen delen, is in eenieders belang. Deze zijn een bron “uit de eerste hand” om de alertheid en controles echt “risk based” te houden en anti-witwasprocedures te actualiseren in lijn met de nieuwste trends inzake witwassen en financiering van terrorisme, die trouwens zeer snel evolueren.

Heeft u iets meegemaakt dat verdacht is, meld het in de eerste plaats aan de CFI.

Wil u uw ervaringen delen met uw collega's, stuur uw getuigenis door naar tpc@fsma.be.

Opgelet! U mag hierbij niet de naam van uw klant vermelden, noch meedelen of u al dan niet een melding hebt gedaan aan de CFI !